

قطعهنامه زیر که از طرف بنیاد مهر ایران در کنفرانس ناحیه جنوب سازمان عفو بین الملل به تصویب رسیده بود در کنفرانس سالانه سازمان عفو که در تاریخ نوزدهم تا بیست و یکم ماه آوریل در شهر سیاتل برگزار شد نیز تصویب و به صورت مصوبه کل سازمان عفو در آمد:

متن قطعهنامه مرتبط به ایران در کنفرانس سالانه سازمان عفو بین الملل

از آنجائیکه در سال ۲۰۰۰ سازمان عفو بین الملل ۶۰ دعوت به اقدام فوری در مورد مجازات اعدام و مجازات دیگر صادر کرده است؛

از آنجائیکه عفو بین الملل تعداد روز افزون افرادی را که قربانی نقض حقوق بشر در ایران هستند، بسیار بالاتر از گذشته میداند؛ و

سازمان عفو سازمانهای حقوق بشر در درون و برون ایران نظیر " گروه تلاش برای نهادینه شدن حقوق از آنجائیکه شر در ایران " را که اهدافش ارتقای آگاهی و اقدام در مورد زندانیان سیاسی و دیگر زندانیان در ایران است (پیوست ۱ ملاحظه شود) به رسمیت میشناسد و با آن ها همکاری میکند؛ و

از آنجائیکه سازمان عفو اطلاعات خود را در مورد وضعیت حقوق بشر در ایران و از جمله مراتبی که توسط دولت عنوان نمیشود از منابع مختلف خارج ایران دریافت میکند؛ و

از آنجائیکه واکنش سازمان عفو به این درخواستها پراکنده هست بطوریکه تعداد بیشماری در ایران کماکان بطور مداوم تحت شکنجه، شلاق، سنگسار، و اعدام هستند بدون آنکه اقدام مناسبی در موردشان صورت گیرد؛ و

از آنجائیکه اغلب اقدامات سازمان عفو در گذشته براساس اطلاعات گرفته شده از منابع رسمی رژیم نظیر ایرنا (IRNA) و دیگر موسسات دولتی نظیر شاخه نظامی نیروهای مسلح بوده است، بنابراین

مقرر میشود که:

- سازمان عفو بین الملل به صدور درخواست اقدام فوری برای کسانی که در ایران تحت شکنجه و در خطر اعدام هستند با همان روش تحقیق و تائیدی که در همه موارد به کار میگیرد، ادامه دهد.

- که مرکزیت سازمان عفو با افزایش بودجه امکان گزارش وضعیت زندانیان سیاسی و حقوق بشر در ایران و به ویژه قربانیان نقض حقوق بشر را فراهم نماید.

که سازمان عفو بین الملل موارد قتل و شکنجه ای را که که از سال ۱۹۸۰ در داخل و خارج ایران اتفاق افتاده و هنوز

لاینحل مانده گزارش کرده و مورد بررسی قرار دهد مشروط بر آنکه امکانات آن موجود و در چارچوب کلی کار سازمان عفو در مورد ایران باشد.